

gi, küsis ta järsko: „Kus teine?“ Pois,
täis hirmo ütles wärrisedes: „Aus herra, se
on jo se teine!“

Kalendri tarkus.

„Üsna immeks panna, mis innimesed
keif ärrateädwad,“ ütles üks tallomees om-
ma sõbrale, „päwa ja ku warjutamised ja
ku loma-aiad teädwad nemmad ka ette ärra.“

„Noh, kas se siis ni suur imme asj on,“
kostis teine, „eks nemmad sedda wata ka-
lendrist!“

„No jah! tõsji kül! mul tulnud sedda
melegi,“ kostis esimese.

Kep kasuka eest.

Kingassep, kes weel keigel ello aial keppi
polnud käes pruukinud, kui käis, tulli üks
õhto wäljast tulles keppiga koio. Ta naeste-
rahwas küsis, miks ta nüüd ennesele keppi
noutand? „Jah kallis!“ ütles kinga-meis-
er, „mis ma siis piddin teggema, kui kül-
mind tee peäl tahtis ärrawõtta.“